

Пролетна разходка край Дунав

Членове на Общинския пенсионерски хор, с диригент Тодор Тодоров, посетиха с. Айдемир, обл. Силистра, по идея на Ангел Събев, председател на ОбС на пенсионерите в Община Балчик. Те поканиха айдемирци на Пенсионерския фестивал на 5 август и на Международния форум "Българско наследство" на 25-27 август 2017 г.

Фото: Симеон МЕНКОВ

Пролетна разходка край Дунав Светлите Великденски празници ни одухотворяват и зареждат с вяра в доброто, във възвишеното и красивото, в духовното. С радост и вълнение посрещнахме идеята на председателя на Общинския съвет на пенсионерите - г-н Ангел Събев, да проведем едnodневна екскурзия до с. Айдемир, обл. Силистра. с. Айдемир е най-голямото село в България с 7800 жители. То се намира в Североизточната част на България, село-

то е с обща площ 1115дка и се намира в Айдемирската низина, на около 5 км. западно от областния град Силистра и 3 км. южно от река Дунав. Състои се от 3 части - кв. Деленките, Централна част и кв. Татарница. През централната част преминава републикански път Силистра-Русе. В с. Айдемир през 1940-та година, когато се освобождава Южна Добруджа (по Крайовската спогодба), от с. Алмали (Северна Добруджа) са се заселили алмалци. Дошли са от дру-

тата страна на границата ни с Румъния. От с. Ябълково, Хасковско, са дошли гребенци. Шиковци са балканджии, дошли от Котленския край. До 1940 г. кв. "Деленките" е бил населен с македонци. Великоруските заселници от селата на некрасовците намират убежище в Турция през 1674г. след потушаването на Булавинския бунт в Русия. Повече от три века стои квартал Татарница на картата на България. В 1881 г. от 332 души население 264 са старо-

верци. Сектанският фанатизъм на това население го кара да се събира в компактни села без да се смесва с останалите други народности, език и вяра. Прадедите дошли от бреговете на Дон били 16 семейства. По-късно от Румъния идват още 60. В началото на миналия век са станали повече от 300. Всяко семейство имало по 6, 8, 10 деца. Днес е квартал на с. Айдемир. Към селото е присъединено с. Татарница през 1955г. Селото е най-голямото в България. Въз-

никва през османското иго. Споменава се в турските документи от 1620 г. като Айа Тимур, а от 1675г като Айдемир, а от 1792г - Айтемир. По Букурещкия мирен договор/1913г/ остава в румънска територия. Върнато е на България по Крайовския мирен договор/1940г/. Слято е със гр. Силистра през 1970 година. През 1976 година е обявено за самостоятелно село и център на община. Днес е самостоятелно кметство към община и област Силистра През 1924

г. край селото са намерени сребърни монети от времето на цар Иван Александър. Жителите на старообрядческите руски села извън Русия, са успели да съхранят традициите, културата, фольклора и приложните изкуства, което ни дава представа за руския бит през 17 век. Много сме благодарни на кмета на с. Айдемир - инж. Денчо Ст. Георгиев, който ни разказа за историята на селото и неговите забележителности: културно-исторически и природни паметници, а именно църквата "Покров пресветой Богородице" и църквата "Света Троица". Църквата "Покров на Св. Богородица" е един автентичен архитектурен паметник, съхраняващ историята на селото и заселниците му, още от идването им от далечна Русия. И до ден днешен църквата продължава да крепи и поддържа старообрядческия православен дух на липовманците. Църквата "Света Троица" е построена от руски войни през 1829 г. Тук се пазят два свещника, направени от дулата на руски пушки. Наричат се руски свещници. Камбаната е подарена от руски войници, по време на една от войните, които са се водили на територията на селото. Отец Георги ни посрещна в двора на църквата с вълнение и благочест, разказа ни интересни неща, свързани със селото и църквата. Трогна се от това, че един пенсионерс-

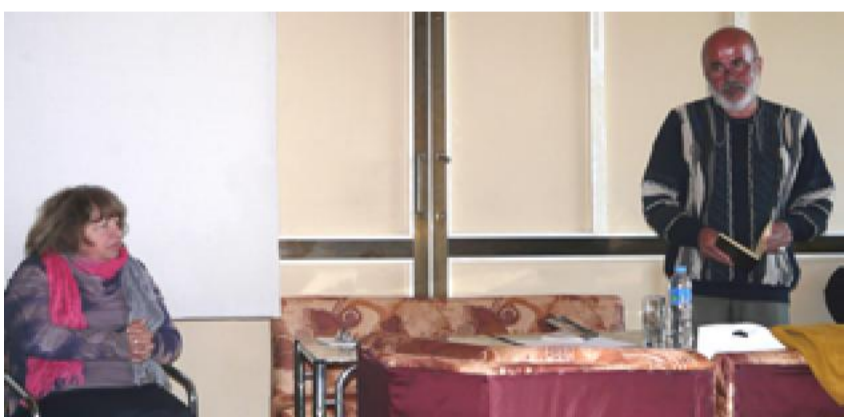
ки хор обича да посещава църквите, да участва в празничната литургия, да изучава и пее църковни народни песни. Благодарни сърдечно за изнесения концерт, изпратихме го автобуса с благослов: да сме живи и здрави и пак да се видим. Останахме трогнати и от гостоприемството на пенсионерите, които ни посрещнаха с богата трапеза в пенсионерския клуб. Взаимно се поздравихме смузикална програма, с хорви и индивидуални изпълнения. Хубавото време, прекрасната цветна пролет, зелената и чистия въздух, тихия бял Дунав, топлия приятелски поздравления и добри пожелания - всичко това изпълни сърцата ни с радост, вълнение, гордост и желание за нови срещи в Балчик, на морския бряг. Споделихме с тях за нашите фестивали, поканихме ги да участват във фестивала на 5 август и в края на август от 25-27 август 2017 г., когато ще се проведе третия форум "Българско наследство"- Балчик, България. /информация на сайта на ФОРУМА www.bgnasledstvo.com

Щастливи и удовлетворени от преживяното, поехме обратно към дома. От името на Общинския хор на пенсионерите изказвам гореща благодарност към общинското ръководство и лично на г-н Николай Ангелов, кмет на Община Балчик.

Тодорка ХАРИЗАНОВА

Председател на Клуб "Здраве"

Опитах се и аз, поете, да рисувам, но ти си го направил по-добре и преди мене!!!

Г-жа Росица Шалтева, председател на Литературен клуб "Йордан Кръчмаров" Балчик, представи пред любители на поезията от Балчик поета Валери Станков, който за втори път гостува в НЧ "Паисий Хилендарски 1870" Балчик. Фото: Маруся КОСТОВА

Няма по-добро представяне на който и да е творец от личния контакт с почитателите му, когато сам прочита произведението си. Така направи и поетът Валери Станков за балчиклии, дошли в 17.00 ч. в кафе-клуб "Интелигент" на 25 април 2017 г. /вторник/, отзоваващи се на поканата за спектакъла, който поетът изнесе, наречен "Елате да се видим!" Това е втора среща на Литературния клуб "Йордан Кръчмаров" към НЧ "Паисий Хилендарски 1870" Балчик с Валери Станков. Това е поет, непосредствен изразител на нашето "Аз",

бърникаш в душата ни невян подправен приятел, човек, погалан от Бога и надарен от него с великолепен поетически изказ. Прав е Валери Станков, когато призовава: "...Пазете го! Поетът е човек./повел света към лоното на Бога" /"Делникът на един безделник"/ Вн.2013/. Валери Станков не е само варналия, той е национален поет, който със стиховете си е приобщи отпреди 30 години към световното артобщество, на което е подарил 35 стихосбирки.

Беше ни приятно, че той се отзова на поканата на сем. Росица и Валентин

Шалтеви, негови стари приятели, да бъде с нас за 1 час и да напълни душата ни с радост, тъга и съпричастност към поетическото изкуство. Още през 1994 г. в "Защото е есен" Валери Станков прави едно пророческо обобщение на преминалия живот: "А когато премина през райските порти отгатък, да ми стане по-ясен на нещата ужасния ход- ние малко живеем, не защото животът е кратък, а защото сами го скъсяваме този живот." "Черно на бяло" е последната му стихосбирка, сътворена направо върху стената му във Фейсбук. Ние,

които сме му приятели във Интернет-пространството, знаем това ежедневно негово изповядване и не по инерция, а с убеденост, "лайкваме" и "споделяме" неговите по-етически болки и никак си се пречиставаме с неговата свършена поетическа реч. Интересно, но в същност естествено е, че само поетът може да види света такъв, какъвто е и да забележи красивите неща, за които ние си казваме: "Как не сме ги видели досега?" Благодарни сме на поета Валери Станков и за това, че ни обнадеждава да живеем: да разискваме, да разсъждаваме, да се настройваме за доброто бъдеще, в което да не спираме да вярваме, поели пътя си към вечността. "за спомен си носете стих от мене- Печалния квартален идиот: Да!

Раят съществува! - построен е. Но ние там ще стигнем в друг живот." /"Печалният квартален идиот"/ В стихосбирката си "Рецитал със стиснато гърло"/ Вн.2015/ една поанта в "Автограф от морето" определя поетовата същност:

Морето някой ден ще ме приеме.

Ще бъде кораб, врязал се във риф!- събрал в едно пространство, шепавреме, в които аз бях истински щастлив." За рождения ден на Валери Станков преди 2 години, членовете на Литературния клуб "Йордан Кръчмаров"

му подариха свои, непосредствено написани, стихове: "Поклон, Валери! Стиховете ти чета и виждам как от всяка дума изваждаш зрънце за добро." /Пенка Димитрова/; "Творбите му все по-известни те да стават! И все така възторгът ни да заслужават!" /Бистра Велчева/

Опитах се и аз, поете, да "рисувам", но ти си го направил по-добре и преди мене!!! "Поемам въздух-сладък мед, А в гърлото ми сякаш слиза лава. Купете си един автопортрет!- Аз го рисувах с въглен от жаравата." /"Автопортрет върху сняг"/

Маруся КОСТОВА

Среща с поета Валери Станков

Румънски художници творят добруджански пейзажи

"Добруджански бряг" Флорентин Сърбу, р-л на Школа по изобразит. изкуство в гр. Констанца

Добруджа - специфичен колорит и пространство" представиха живописци от

Констанца в галерия "Юка" във Варна от 22 април до 1 май 2017 г.

В експозицията участват десет художници от Румъния, възпитаници на школа по Изобразително изкуство в гр. Констанца, с ръководител г-н Флорентин Сърбу, те са: Ана Чяра, Адриана Чокюй, Мануела Дамян, Силиз Ибрам, Клаудия Миахай-Леско, Кристина Нажит, Мария Нягу, Мариана Нистор, Каталин Стругару, Лаура Танасе.

Според куратора на изложбата художника Илия Янков - изложбата е на хора на среден възраст, за които това занимание е хоби. Темата е: "Добруджа през очите на пейзажиста-любител".

Групата художници са чести гости в град Балчик и предстои тяхна изложба и в нашия град. / Б.Т./

